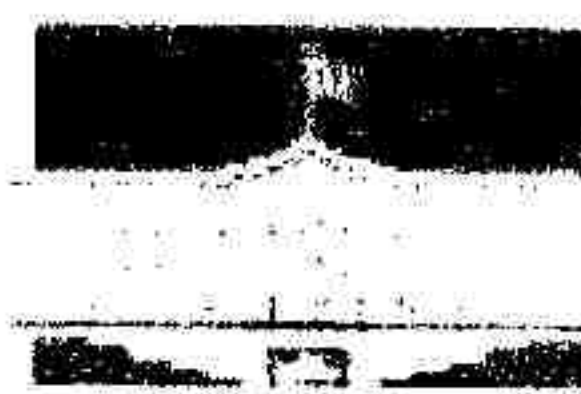
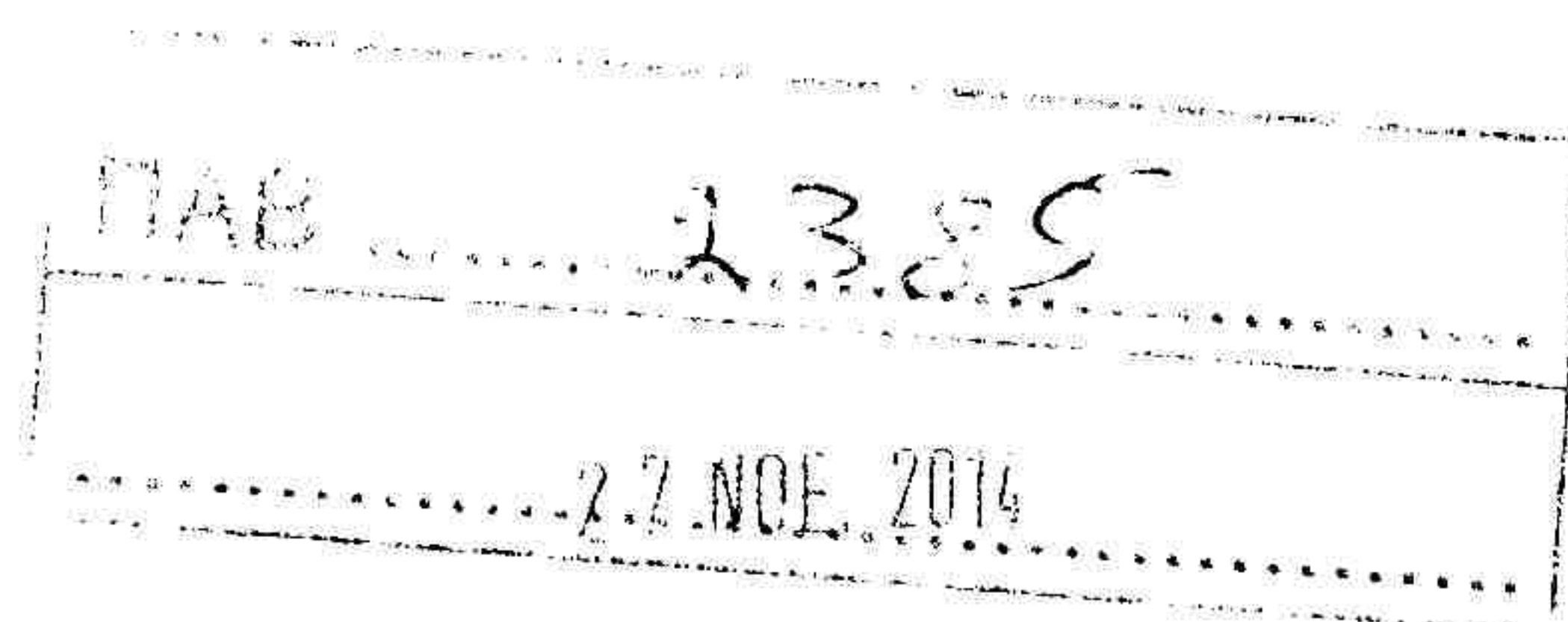

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΔΙΟΝΥΣΙΑ-ΘΕΟΔΩΡΑ ΑΥΓΕΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

Βουλευτής Ν. Ηλείας - ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΝΑΦΟΡΑ

Αθήνα, 18 Νοεμβρίου 2014

**ΠΡΟΣ τον κ. Υπουργό
Ανάπτυξης & Ανταγωνιστικότητας
κ. Κωνσταντίνο Σκρέκα**

Κύριε Υπουργέ,

Σας καταθέτω Αναφορά του Επιμελητηρίου Ηλείας για τον τρόπο εφαρμογής του σχεδίου Νόμου για τα «κόκκινα δάνεια» και ειδικότερα για τα δάνεια με εγγύηση του ελληνικού δημοσίου.

Η αναφέρουσα Βουλευτής

Διονυσία-Θεοδώρα Αυγερινοπούλου
Βουλευτής Ν. Ηλείας

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ελλάδα
ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑ

Επιμελητήριο Ελλάδας
The Chamber

Πόργος 13/11/2014

Αρ. Πρωτ.: 142

Προς
Υπουργό Ανάπτυξης & Ανταγωνιστικότητας
κ. Σκρέκα Κωνσταντίνο

ΑΘΗΝΑ

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ:

- 1) Τράπεζα της Ελλάδος
- 2) Κεντρική Ένωση Επιμελητηρίων Ελλάδος
- 3) Βουλευτές Ηλείας

Κύριε Υπουργέ,

Είναι γεγονός πως σύσσωμη η ελληνική οικονομία και κοινωνία αγωνιά στο παλμό της πολυσυζητημένης και πολλά υποσχόμενης τελικής επαναδιατύπωσης και ψήφισης του νομοσχεδίου για τα «κόκκινα δάνεια» σύμφωνα με την οποία επιχειρήσεις και νοικοκυριά αναζητούν στρατηγικές παροχής διευκολύνσεων και μια δέσμη μέτρων επιβίωσης.

Η οικονομία διεθνώς βρίσκεται εν μέσω της χειρότερης ύφεσης, ιδιαίτερα δε στη χώρα μας η οικονομική κρίση καθημερινά ξεδιπλώνει μια αλυσίδα προβλημάτων που συμπαρασύρουν στον πυθμένα της τελμάτωσης νοικοκυριά και επιχειρήσεις. Οι τράπεζες δυστυχώς έκλεισαν τις στρόφιγγες της δανειοδότησης τη στιγμή που ο δανειολήπτης είναι κατά τεκμήριο και κατά κοινή ομολογία το ασθενέστερο μέρος των δανειακών συμβάσεων, καθώς χωρίς οικονομικό και νομικό επιτελείο, όπως διαθέτουν οι Τράπεζες, προσχωρεί στις δανειακές συμβάσεις υπό τον φόβο κατασχέσεων των περιουσιακών του στοιχείων, χωρίς ουσιαστική διαπραγμάτευση των όρων που έχουν ήδη προδιατυπωθεί, με αποτέλεσμα να καταλήγει βεβιασμένα και με επαχθείς όρους σε μία απόφαση δανειοδότησης ή ρύθμισης, που καταφανώς δεν μπορεί να εξυπηρετηθεί και επιπροσθέτως συντελεί ώστε οι οφειλές του να προσαυξάνονται με δυσβάστακτα επιπλέον βάρη (τόκους υπερημερίας, δικαστικά και άλλα έξοδα) και τελικώς να οδηγείται στη χρεοκοπία.

Χρειάζεται λοιπόν η εφαρμογή ενός νομοσχεδίου προσαρμοσμένο στα σημερινά δεδομένα της κρίσης που θα παρέχει στρατηγικές ανάπτυξης και αναθεώρησης των υφιστάμενων νόμων και να καλύπτει όλες τις πτυχές των υφιστάμενων δυσχερειών και να καθοδηγεί νοικοκυριά και επιχειρήσεις σε πορεία βιωσιμότητας χωρίς βέβαια να θίγονται και τα πιστωτικά ιδρύματα είτε από τη μείωση είτε από τη διαγραφή της εγγυημένης από το ελληνικό δημόσιο απαίτησης.

Οι έως τώρα διατυπώσεις του νομοσχεδίου προβληματίζουν, καθώς δεν εξυπηρετούν ουσιαστικά όλες τις πλευρές, αλλά αντιθέτως διευκολύνουν κυρίως τις Τράπεζες και ένα μικρό αριθμό επιχειρήσεων. Διότι με τις υπάρχουσες διατυπώσεις το χρηματοδοτικό ίδρυμα είναι αυτό που κατά την διακριτική του ευχέρεια παρέχει

την αιτούμενη διαγραφή και ρύθμιση, σύμφωνα με κριτήρια τα οποία επιλέγει για την αξιολόγηση της ικανότητας του αιτούμενου στη διαγραφή και να στις δυνατότητές του να ανταπεξέλθει στις ρυθμισθείσες υποχρεώσεις.

Επιπλέον σε άσκηση της διακριτικής του ευχέρειας, το χρηματοδοτικό ίδρυμα μπορεί να παράσχει διαγραφή ή και /ρύθμιση υπό διαφορετικούς όρους από τους περιλαμβανόμενους στην αίτηση ή και να αρνηθεί συνολικά την διαγραφή ή /και ρύθμιση. Το πρόβλημα των «κόκκινων δανείων» δεν είναι μόνο οικονομικό αλλά και βαθιά κοινωνικό, επομένως πρέπει να δίνει δικαίωμα στη βιωσιμότητα και σε ασθενέστερους, δίχως ένας κερδοσκοπικός φορέας όπως τα πιστωτικά ιδρύματα να είναι αυτός που θα αξιολογήσει τους δανειολήπτες και θα αποφασίσει για το εύρος των διευκολύνσεων και την τελική επιλογή αυτών.

Παράλληλα η εφαρμογή στο νομοσχέδιο οποιουδήποτε πλαφόν βάση του κύκλου εργασιών είναι άστοχη και αντιφατική, καθώς θα πρέπει να αναλογιστούμε ότι προκειμένου στο παρελθόν οι Τράπεζες να αυξήσουν τα κέρδη τους, δάνειζαν σε επιχειρήσεις και νοικοκυριά σε ποσοστά πολύ μεγαλύτερα των τζίρων και των δυνατοτήτων τους, βασιζόμενες κυρίως στην εγγύηση του ελληνικού δημοσίου. Σαφώς πρέπει και να ληφθεί υπόψη η θεαματική πτώση του τζίρου σήμερα, σε σχέση με το χρόνο λήψης δανεισμού αλλά και τα επιτόκια. Επομένως πάλι τα πιστωτικά ιδρύματα γνωμοδοτούν και επιλέγουν σύμφωνα με τα δικά τους κριτήρια χωρίς να οφείλουν να αιτιολογούν γιατί δεν αποδέχονται συγκεκριμένα επιχειρηματικά σχέδια εξυγίανσης.

Σημαντική είναι επίσης η εφαρμογή ενός επιτοκίου επιβάρυνσης των ρυθμιζόμενων δανείων που να παρέχει τη δυνατότητα στις επιχειρήσεις να συνεχίζουν να είναι ανταγωνιστικές και βιώσιμες που να μην ξεπερνά το 4% με 5% αλλά και η παροχή ευελιξίας για περιπτώσεις νέων καθυστερήσεων μικρής διάρκειας χωρίς να προκαλείται απώλεια των ευεργετημάτων του νομοσχεδίου δίχως το σύνολο των οφειλών να γίνεται άμεσα ληξιπρόθεσμο και απαιτητό.

Κάθε δανειοδότηση με την εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου αρμόζει να εντάσσεται στο νομοσχέδιο καθώς είτε η διαγραφή είτε η ρύθμιση υπολοίπου δανείου, το οποίο τελεί υπό την εγγύηση του ελληνικού δημοσίου, που συντελείται εντός του πλαισίου του παρόντος νόμου δεν νοείται ως μεταβολή των όρων της δανειακής συμφωνίας και δεν επηρεάζει την ισχύ της παρασχεθείσας εγγύησης από το ελληνικό δημόσιο. Αλλά και για τις επιχειρήσεις όπου οι Τράπεζες έχουν προβεί σε καταπτώσεις της εγγύησης του δημοσίου, είτε έχουν βεβαιωθεί είτε όχι από το δημόσιο, θα πρέπει να υπάρξει νομοθετική μέριμνα ώστε να επιστρέψουν οι οφειλές αυτές στις Τράπεζες, και να ενταχθούν στις ρυθμίσεις σύμφωνα με την διαδικασία. Όσο το Δημόσιο περιορίζει τις επισφαλείς περιπτώσεις θα είναι και ο τελικός ωφελούμενος διότι αυτός είναι ο εγγυητής και θα έχει διασφαλίσει ισοδύναμο όφελος.

Συμπληρωματικά αναφερόμενοι στην υφιστάμενη διάταξη, στο άρθρο 20, παρ. 2 του σχετικού νομοσχεδίου στην επαναδιατύπωση της διάταξης για τα εγγυημένα από το Ελληνικό Δημόσιο **«κόκκινα δάνεια»** η οποία έχει ως εξής :

«2. Η διαγραφή ή / και ρύθμιση υπολοίπου δανείου, το οποίο τελεί υπό την εγγύηση του ελληνικού δημοσίου, που συντελείται εντός του πλαισίου της διαδικασίας των άρθρων 2 ή 3 έως και 7 του παρόντος νόμου δεν νοείται

ως μεταβολή των όρων της δανειακής συμφωνίας και δεν επηρεάζει την ισχύ της παρασχεθείσας εγγύησης από το ελληνικό δημόσιο».

Θα πρέπει να διευκρινιστεί και να αποσαφηνιστεί ο συσχετισμός της , με τις υπάρχουσες διατάξεις του ν.4154/2014 ώστε να είναι ξεκάθαρο το νομικό πλαίσιο που θα θεμελιωθούν οι διαπραγματεύσεις μεταξύ των επιχειρήσεων και των πιστωτικών ιδρυμάτων παρέχοντας εγγυήσεις ότι είναι συναπτές με τις δεσμεύσεις του μνημονίου , δίχως να δίνεται περιθώριο νέων τροποποιήσεων. Αλλά και για να είναι οι τράπεζες πρόθυμες να διαγράψουν την εγγυημένη από το Ελληνικό Δημόσιο απαίτησή τους να έχουν διασφαλίσει το ισοδύναμο όφελος – παροχή του εγγυημένου από το Ελληνικό Δημόσιο ποσού που θα διαγράψουν (φορολογία) . Επομένως θα ήταν σκόπιμη η επαναδιατύπωση της συγκεκριμένης διάταξης ως εξής :

«Η διαγραφή ή / και η χρονική ρύθμιση δανείου, το οποίο τελεί υπό την εγγύηση του ελληνικού δημοσίου που συντελούνται με βάση τις παρούσες νέες ρυθμίσεις, δεν επηρεάζουν την ισχύ της παρασχεθείσας εγγύησης από το ελληνικό δημόσιο, ακόμα και εάν διαφοροποιούνται από το πλαίσιο που θεσπίσθηκε με άλλες διατάξεις νόμου ή υπουργικές αποφάσεις ή εγκυκλίους. Τα εγγυημένα από το ελληνικό δημόσιο ποσά δανείου που διαγράφονται με σκοπό την εξυγίανση της υπαγόμενης στις παρούσες διατάξεις επιχείρησης, σε εφαρμογή της χρηματοοικονομικής της αναδιάρθρωσης, εκπίπτουν από τον φόρο του χρηματοδοτικού ιδρύματος της χρήσης στην οποία συντελείται η διαγραφή.»

Κλείνοντας θα θέλαμε να επισημάνουμε πως σαφώς αναγνωρίζουμε ότι τα πιστωτικά ιδρύματα αποτελούν έναν από τους κύριους πυλώνες κάθε οικονομίας. και πρέπει να τύχουν μέριμνας, ώστε να μην καταρρεύσουν και σαφώς η δημοσιονομική πολιτική που θα εφαρμοστεί οφείλει να τα διασφαλίζει και μέσω της φορολογίας να αποζημιώνονται για τα ποσά των εγγυημένων δανείων που θα υποχρεώνονται να διαγράφουν . Ωστόσο και η βιωσιμότητα των επιχειρήσεων και η υγιής λειτουργία αυτών δεν στερείται σπουδαιότητας για την ελληνική οικονομία .

Η επίλυση των πιο πάνω θεμάτων πρέπει να αποτελέσει άμεση προτεραιότητα για την τελική διατύπωση και ψήφιση του νομοσχεδίου , που θα πρέπει να προκρίνει τη συμβατική και γρήγορη διευθέτησή τους, ώστε να ελαττωθούν τα προβλήματα που καθημερινά νοικοκυριά και επιχειρήσεις αντιμετωπίζουν . Από την άλλη πλευρά οι τράπεζες να γνωρίζουν με ασφάλεια τα προσδοκώμενα έσοδά τους και μην χρειασθεί να λάβουν επίπονες οικονομικά προβλέψεις, που θα διακυβεύσουν την υπόστασή τους και το ελληνικό δημόσιο θα αποζημιώνεται για τις μειώσεις της φορολογίας των πιστωτικών ιδρυμάτων από τις διαγραφές μέσω της συνεπαγόμενης αντίστοιχης μείωσης του ύψους των καταπτώσεων των εγγυήσεων του .

Με τιμή
Ο Πρόεδρος

Κωνσταντίνος Νικολούτσος

